

Sygn. akt VI U 1239/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2014 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: M. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 4 marca 2013 r.,

znak: (...)

w sprawie: M. J.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o składki

oddala odwołanie.

Na oryginalnie właściwy podpis.

Sygn. akt VI U 1239/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 4 marca 2013 r. (znam (...)), na podstawie art. 83 ust. 1 w zw. z art. 24 ust. 6g ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, odmówił ubezpieczonemu M. J., w związku ze złożonym przez niego wnioskiem z dnia 26 listopada 2012 r., zwrotu nienależnie opłaconych składek ze względu na brak nadpłaty na koncie. Organ podał, że na dzień wydania decyzji na koncie ubezpieczonego stwierdzono zaległości na Fundusz Ubezpieczania Zdrowotnego za miesiące 04-05/2000 w kwocie 118,40 zł wraz z odsetkami naliczonymi na dzień 4 marca 2013 r. w kwocie 262 zł. Organ nie stwierdził zaległości na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych oraz na Fundusz Pracy i FGŚP. W uzasadnieniu decyzji organ dalej wskazał, że na koncie ubezpieczonego nie zidentyfikowano wpłat pobranych przez poborcę skarbowego, których kserokopie powyższy przedłożył w organie, tj. z dnia 26 listopada 2001 r. na FUZ za 4/2000 w kwocie 278,39 zł oraz za 5/2000 w kwocie 77,90 zł.

Ubezpieczony M. J. złożył odwołanie od powyższej decyzji i wniósł o jej zmianę poprzez zwrot nadpłaty z tytułu nienależnie opłaconych składek łącznie z kosztami oraz z odsetkami. Wskazał, że Urząd Skarbowy w C. otrzymał od komornika sądowego kwoty wyegzekwowane na podstawie tytułów egzekucyjnych (...) i (...).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W sprawie sporną pozostawała okoliczność, czy na dzień wydawania skarżonej decyzji z dnia 4 marca 2013 r. na koncie ubezpieczonego M. J. istniała nadpłata, jeśli tak, to w jakiej wysokości.

Sąd Okręgowy celem ustalenie powyższego postanowieniem z dnia 27 lutego 2014 r. dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z dziedziny księgowości na okoliczność rozliczenia konta płatnika składek M. J. i ustalenia, czy na koncie płatnika składek istniało zadłużenie, jeżeli istniało, to za jakie okresy, z jakiego tytułu i w jakiej wysokości, czy też na koncie płatnika składek figuruje nadpłata, jeżeli tak, to w jakiej wysokości i za jaki okres.

Biegły sądowy w dniu 31 marca 2014 r. wydał opinię sądową. Wskazał w niej, że ustalając stan należności na koncie płatnika uwzględnił dokumentowe oryginalne dowody wpłaty płatnika składek z przeprowadzonej egzekucji w postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Za okres styczeń 1999 – czerwiec 2007 r. należności z tytułu składek opłaconych do ZUS wyniosły łącznie 77.168,77 zł w tym: składek na FUS – 58.807,30 zł, składek na FUZ – 14.381,53 zł, składek na FP i FGŚP – 3.979,94 zł.

Za okres od stycznia 1999 r. do czerwca 2007 r. zdefiniowane wpłaty dokonane przez płatnika na poczet składek opłaconych do ZUS za ww. okresy wyniosły łącznie 84.466,29 zł, w tym wpłaty: na składki FUS – 64.365,95 zł, na składki FUZ – 15.455,64 zł, na składki FP i FGŚP – 4.644,70 zł. Udokumentowane dowodami wpłaty należności na rzecz organu egzekucyjnego zapłacone były na podstawie wystawionych tytułów wykonawczych i wynosiły łącznie 1.463,14 zł, w tym:

- składki FUS: wpłata ogółem 881,16 zł, w tym należność główna - 668,46 zł, odsetki - 167,70 zł oraz koszty egzekucyjne - 50 zł; wpłaty dotyczyły zapłaty składek za styczeń 2001 r.;

- składki FUZ: wpłata ogółem - 581,98 zł, w tym należność główna - 337,78 zł, odsetki - 214,50 zł oraz koszty egzekucyjne - 29,70 zł; wpłaty dotyczyły zapłaty składek za kwiecień i maj 2000 r.

Powyższe wpłaty zostały zaksięgowane na koncie płatnika składek według jego dyspozycji.

Biegły wskazał dalej, że szczegółowe rozliczenie konta płatnika dokonane zostało w okresach miesięcznych za lata 1999 r. – 2001 r. w oparciu o wpłaty, które nie pokrywały w tym okresie należności z tego okresu oraz które w części zaliczane były na odsetki za nieterminowe wpłaty składek. Rozliczenie za okres od stycznia 2002 r. do czerwca 2007 r., z wyjątkiem konta FUS za maj 2007 r., dokonane zostało ogólnie za okresy roczne z uwagi na terminowe wpłaty, które w danym miesiącu pokrywały w pełnej wpłacie należności z tego miesiąca. Biegły wskazał, że wpłacone przez M. J. kwoty zostały po rozliczeniu zaksięgowane odpowiednio na: składki FUS – należność główna - 58.624,37 zł, oraz odsetki – 6.286,20 zł; składki FUZ – należność główna -14.381,53 zł oraz odsetki -894,90 zł; składki FP i FGŚP – należność główna - 3.979,94 zł oraz odsetki - 299,40 zł. Biegły wskazał, że kalkulacja została dokonana w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, wypłaconych zasiłków z ubezpieczeń chorobowego i wypadkowego, zasiłków rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych oraz kolejności zaliczania wpłat składek na poszczególne fundusze (t.j. Dz.U.1998.165.1197 ze zm.) które obowiązywało od dnia 1 stycznia 1999 r. do 21 maja 2008 r.

Biegły ustalił, że wymagalne należności z tytułu składek FUS za okres od 1 stycznia 1999 r. do końca czerwca 2007 r. na dzień wydania decyzji z dnia 4 marca 2013 r. dotyczyły miesiąca lutego 2001 r. i wynosiły 182,93 zł. Nie wykazano zaległości za ww. okresy z tytułu składek FUZ oraz składek FP i FGŚP. Na koncie płatnika na dzień wydania decyzji z dnia 4 marca 2013 r. wystąpiło zadłużenie za miesiąc luty 2001 r. w łącznej wysokości 520,92 zł (należność główna 182,93 zł oraz odsetki 338 zł).

Należność składki za luty 2001 r. wyniosła 668,46 zł. Dokonane wpłaty na poczet składki za ww. miesiąc nastąpiły w drodze egzekucji administracyjnej, gdzie na podstawie tytułów wykonawczych uiszczono wpłaty:

- tytuł wykonawczy nr (...) z dnia (...)r.- wpłacono w dniu 5 grudnia 2007 r. łącznie 902 zł (należność główna - 379,90 z, odsetki - 451,50 zł, koszty egzekucyjne – 70,70 zł);

- tytuł wykonawczy nr (...) z dnia (...)r. – wpłacono w dniu 7 grudnia 2007 r. łącznie 190,20 zł (należność główna – 86,90 zł, odsetki – 103,30 zł).

Wyegzekwowane kwoty zostały w ww. wysokościach zaksięgowane na koncie FUS na zaległe należności za luty 2001 r. Ponadto na poczet składki za luty 2001 r. wpłacono kwoty 0,59 zł i 18,14 zł, które pochodziły z nadpłat odpowiednio za grudzień 2001 r. i maj 2007 r.

Dokonane wpłaty za poczet składek FUZ za miesiąc kwiecień 2000 r. i maj 2000 r. nastąpiły w drodze egzekucji administracyjnej, gdzie na podstawie tytułów wykonawczych uiszczono następujące wpłaty: kwiecień 2000 r. – tytuł wykonawczy nr (...) z dnia (...) r. -wpłacono w dniu 26 listopada 2001 r. łącznie 278,39 zł; maj 2000 r. – tytuł wykonawczy nr (...) z dnia (...) r. - wpłacono w dniu 26 listopada 2001 r. łącznie 77,69 zł, zaś w dniu 12 grudnia 2001 r. wpłacono kwotę 195,99 zł. Ponadto zapłacono dodatkowo koszty egzekucyjne w wysokości 29,70 zł

Biegły wskazał, że nie odnotowano zaksięgowanej na koncie płatnika kwoty w wysokości 201,66 zł, która według ubezpieczonego wyegzekwowana została przez organ egzekucyjny w dniu 11 października 2007 r. i która winna pokryć należną składkę FUS za miesiąc luty 2001 r. Nie odnotowano również zaewidencjonowanej na koncie płatnika kwoty w wysokości 86,90 zł, która według ubezpieczonego została wyegzekwowana w dniu 7 grudnia 2007 r. i która winna pokryć należną składkę FUS za miesiąc luty 2001 r. Biegły wskazał, że wpłaty te nie zostały udokumentowane przez ubezpieczonego oryginalnymi dowodami wpłat, natomiast zarówno organ rentowy, jak i organ egzekucyjny nie potwierdzają wyegzekwowanych kwot w wysokości odpowiednio 201,66 zł i 86,90 zł. Biegły dodał, że gdyby hipotetycznie uwzględnić powyższe wpłaty, to nie pokryłyby one zaległej składki w wysokości 182,93 zł wraz z odsetkami od dnia jej wymagalności (15 marzec 2001 r.) do dnia hipotetycznej pierwszej z wpłat (11 października 2007 r.). Konto płatnika wówczas i tak wykazywałoby zadłużenie.

Biegły podsumowując opinię wskazał jeszcze raz, że na koncie płatnika na dzień wydania skarżonej decyzji występowało zadłużenie w łącznej wysokości 520,93 zł i dotyczyło zaległej składki FUS za miesiąc luty 2001 r., jednakże z uwagi na 10-letni termin wymagalności należności te uległy przedawnieniu.

Ubezpieczony w piśmie procesowym z dnia 22 kwietnia 2014 r. wniósł zastrzeżenia do powyższej opinii. Podał, że biegły źle wskazał tytuł wykonawczy za (...)r., który prawidłowy powinien być oznaczony jako (...). Podał, że biegły nie wziął pod uwagę pisma z Urzędu Skarbowego z C. z dnia 3 lutego 2014 r. Podał, że rzekome zadłużenie w kwocie 182,93 zł nie figurowało w tytułach wykonawczych ZUS z dnia 28 marca 2008 r. wysłanych do US w C. ani w zawiadomieniu o zajęciu prawa majątkowego wystawionego przez Urząd na podstawie tytułów wykonawczych nr (...) (...), (...) (...), (...) (...), (...) (...). Podał, że różnica zadłużenia na podstawie tytułów wykonawczych nr(...) (...), (...) (...), (...) (...), (...) (...) a przedstawionymi dowodami wpłat niezaksięgowanymi na koncie ZUS i przedstawionymi organowi w 2012 r. powoduje nadpłatę.

Biegły w uzupełniającej opinii z dnia 19 maja 2014 r. wskazał, że wniesione przez ubezpieczonego uwagi co do wykazanych w sporządzonej w opinii pomyłek nie zmieniają ustaleń i końcowych wniosków opinii, tj. że na koncie płatnika na dzień wydania skarżonej decyzji istniało zadłużenie w wysokości 520,93 zł z tytułu zaległej składki FUS za miesiąc luty 2001 r. Biegły podał, że właściwe było wykazanie błędnej numeracji wystawionego tytułu wykonawczego za (...)r., który winien być oznaczony prawidłowo jako nr (...). Biegły uznał, że prawidłowe było również wskazanie przez ubezpieczonego błędnego zapisu w opinii dotyczącej kwoty należności głównej - 86,90 zł oraz odsetek w wysokości 103,30 zł, które nie zostały przez ubezpieczonego zapłacone. Biegły dalej wskazał, że powyższa pomyłka nie wpłynęła jednak na końcowe rozliczenie należności i dokonanych wpłat, gdzie kwota 86,90 zł wraz z odsetkami

w kwocie 103,30 zł została wpłacona w dniu 7 grudnia 2007 r. i zaksięgowana na koncie FUS na zaległe należności za luty 2001 r. Powyższa wpłata z dnia 7 grudnia 2007 r. w łącznej kwocie 190,20 zł została uwzględniona przez biegłego w opinii z dnia 31 marca 2014 r. Biegły wskazał, że wziął pod uwagę pismo z Naczelnika Urzędu Skarbowego w C. z dnia 3 lutego 2014 r., w którym wskazano, że kwota 201,66 zł w rzeczywistości nie wpłynęła do Urzędu Skarbowego w C.. Kwota ta, na wniosek ZUS z dnia 26 września 2007 r., pomniejszyła ogólną kwotę zaległości z tytułu składki FUS za luty 2001 r. w wysokości 668,46 zł wykazaną w tytule wykonawczym (...) (...). Od otrzymania zawiadomienia organ egzekucyjny na wniosek ZUS skutecznie wyegzekwował jedynie pozostałą zaległość za luty w wysokości 466,80 zł. Wobec tego twierdzenia ubezpieczonego nie mogą zostać uwzględnione. Biegły dodał, że nieprawdziwe jest twierdzenie ubezpieczonego, jakoby dokonał wpłaty składki na FUS za luty 2001 r. w wysokości 201,66 zł w dniu 11 października 2007 r. Zdarzenie poprzedzające tę wpłatę, polegające na zmniejszeniu zaległości składki o kwotę 201,66 zł, zostało dokonane przez ZUS w terminie wcześniejszym, tj. w dniu 26 września 2007 r., niż podana przez powoda data wpłaty ww. kwoty, tj. 11 października 2007 r. Organ rentowy wystąpił więc wcześniej o zaniechanie egzekwowania kwoty 201,66 zł, niż została ona rzekomo zapłacona przez płatnika.

Dalej biegły podniósł, że konsekwencją wystąpienia do organu egzekucyjnego o zmniejszenie egzekwowanej kwoty składki FUS za luty 2001 r. było przedawnienie tej składki w wysokości 182,93 zł i niemożliwość wyegzekwowania jej wraz z odsetkami od ubezpieczonego. Kwota różnicy pomiędzy składką należną za ten okres (201,66 zł) a składką nieuregulowaną (182,93 zł) wynosi 18,73 zł i stanowi ona zapłaconą kwotę z nadpłaty składek za grudzień 2001 r. i maj 2007 r., odpowiednio w kwotach 0,59 zł i 18,14 zł. W opinii uzupełniającej biegły dodał, że wykazane zadłużenie w wysokości 182,93 zł z tytułu składek FUS, które nie było uwidocznione w zaległościach przed 2013 r., mogło wynikać z ponownego rozliczenia konta płatnika, które przeprowadzono po złożeniu przez ubezpieczonego wniosku z dnia 18 lipca 2012 r. w sprawie przeksięgowania mylnie oznaczonych (co do okresu) przez Poczta Polska S.A. składek FUS (z 01/2002 na 12/2001) i składek FUZ (z 01/2002 na 12/2001), a także uwzględnieniu przedłożonych przez płatnika oryginalnych dowodów wpłat, które potwierdziły zapłatę składek do ZUS, a które nie były wcześniej przez organ rentowy uwzględnione. Biegły oświadczył, że ponowne rozliczenie konta mogło spowodować przeksięgowanie pomiędzy danymi okresami składek lub też poszczególnymi kontami, z uwzględnieniem proporcjonalnego rozliczenia odsetek za zwłokę, i wykazać na dzień rozliczenia konta (4 marca 2013 r.) zaległość w kwocie 182,93 zł. Biegły dodał, że nie analizował stanu konta sprzed dokonania ponownego rozliczenia konta płatnika.

Ubezpieczony w piśmie procesowym z dnia 16 czerwca 2014 r. wniósł zastrzeżenia do uzupełniającej opinii biegłego sądowego. Podał m.in., że biegły nie wyjaśnił, co stało się z zadłużeniem wobec ZUS w zw. z tytułami wykonawczymi wystawionymi przez organ z dnia 28 marca 2008 r. nr (...) (...), (...), (...) (...), (...) (...) i różnicą wpłat na to zadłużenie.

Biegły w kolejnej uzupełniającej opinii z dnia 14 lipca 2014 r. podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko. Wskazał, że rozliczenie konta płatnika nastąpiło na podstawie wiarygodnych dowodów dołączonych do akt sprawy. Tytuły wykonawcze nr (...) były również załączone do akt sprawy. Biegły zaznaczył, że samo wystawienie tytułu wykonawczego nie jest tożsame z jego wyegzekwowaniem. Podał, że na koncie płatnika po dacie wystawienia ww. tytułów widnieją wyłącznie dwie wpłaty: z dnia 2 czerwca 2008 r. w wysokości 9,50 zł na poczet zaległej składki FUS za grudzień 2001 r. oraz z dnia 22 kwietnia 2009 r. - na zaległą składkę FUS za grudzień 2001 r. w łącznej kwocie 29,60 zł. W ocenie biegłego z powyższego wynika, iż na konto płatnika nie wpłynęły wyegzekwowane wszystkie należności z przedmiotowych tytułów wykonawczych.

Dalej biegły podał, że termin przedawnienia składek ZUS wynosi 10 lat od daty terminu płatności. Termin wymagalnej zapłaty składki za luty 2001 r. przypadał na 15 marca 2001 r., wobec czego przedawnienie nastąpiło w 2011 r.

Ubezpieczony w piśmie procesowym z dnia 29 sierpnia 2014 r. wniósł zastrzeżenia do powyższej opinii uzupełniającej i wskazał, że biegły nie ustosunkował się do jego wcześniejszych zastrzeżeń.

Biegły sądowy w kolejnej uzupełniającej opinii z dnia 11 września 2014 r. podtrzymał swoje stanowisko. Biegły wskazał, że jedynymi dowodami, które zostały przez niego uwzględnione przy wydawaniu opinii były oryginalne dowody wpłaty przedłożone przez ubezpieczonego do tytułów wykonawczych nr: (...), (...) i (...). Wyegzekwowane

wpłaty zostały uwzględnione przy rozliczaniu konta płatnika. Biegły podał, że nie uwzględnił przedłożonych przez ubezpieczonego własnoręcznie wypisanych rzekomych wpłat, które zostały przedstawione przez ubezpieczonego w postaci tabelarycznej, gdyż podstawą wydania opinii sądowej były tylko wiarygodne dowody. Biegły odnosząc się do zastrzeżeń ubezpieczonego ponownie zaznaczył, że należność składki FUS za grudzień 2001 r. wyniosła 419,13 zł. W dniu 9 stycznia 2002 r. dokonano wpłaty w wysokości 449,47 zł (przebieganie na wniosek płatnika mylnie oznaczonej wpłaty przez Poczta Polska S.A. z konta FUS z (...)) oraz przebiegano nadpłatę z dnia 2 czerwca 2008 r. w wysokości 9,50 zł na poczet zaległej składki oraz z dnia 22 kwietnia 2009 r. na zaległą składkę FUS za grudzień 2001 r. w kwocie 29,60 zł. Łącznie zatem wpłaty wyniosły 488,57 zł i były wyższe o 69,20 zł od należności. W wyniku powstałej nadpłaty za ten okres kwoty te zostały przebiegane na poczet zaległych składek FUS za: (...) w kwocie 30,10 zł, za (...) w kwocie 37,71 zł oraz za (...) w kwocie 1,39 zł. Z kolei należność na składki FUS za grudzień 2001 r. wyniosła 92,20 zł. W dniu 9 stycznia 2002 r. dokonano wpłaty w wysokości 95,20 zł (przebieganie na wniosek płatnika mylnie oznaczonej wpłaty przez Poczta Polska S.A. z konta FUZ z (...)). Wobec powyższego biegły wskazał, że należności z tytułu składki na FUS i FUZ za grudzień 2001 r. w łącznej wysokości 514,60 zł zostały całkowicie uregulowane wpłatami dokonanymi w dniu 9 stycznia 2002 r. (po przebieganiu z mylnie oznaczonych i zaliczonych przez Poczta Polska S.A. z należności pierwotnie zaliczonych na konto FUS i FUZ za styczeń 2002 r. oraz nadpłat na łączną kwotę 39,10 zł). Żadne wpłaty z tytułów wykonawczych nr (...) (...) i nr (...) (...) nie zostały przez biegłego uznane w opinii, wobec czego nie może być mowy o nadpłacie za ten okres. Dalej biegły zaznaczył, że wpłaty na poczet składek na FUS za (...) i FUZ za (...) pochodzą z przebiegania mylnie oznaczonych wpłat przez Poczta Polska S.A., a nie z realizacji tytułów wykonawczych nr (...) (...) i nr (...) (...).

Ubezpieczony w piśmie procesowym z dnia 26 września 2014 r. wniósł zastrzeżenia do powyższej opinii uzupełniającej. Podał m.in., że biegły manipuluje dowodami w sprawie. Oświadczył, że biegły biorąc pod uwagę niektóre tytuły wykonawcze z 2001 r. i porównując je z dowodami wpłat rzeczywiście mógł uznać, że nie ma żadnej nadpłaty. Jednakże z porównania tych samych dowodów wpłat ze zaktualizowanymi tytułami z 2008 r. przedstawiającymi, jakie jest aktualne zadłużenie wynika, iż jest nadpłata.

dowód: tytuły wykonawcze wraz z dowodami wpłaty k. 11, k. 24-26, zestawienie rozliczenia uzyskanych kwot k. 27-29, k. 40-55, k. 59-72v, pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w C. k. 102-103, opinia sądowa k. 113-138, opinia uzupełniająca k. 159-160, k. 175-175v, k. 194-195.

Analiza powyższych dowodów przeprowadzonych w sprawie w ocenie Sądu prowadziła do wniosku, że skarżona decyzja organu rentowego była prawidłowa. Sąd w orzeczeniu wydanym w następstwie wniesionego odwołania ustosunkowuje się do treści skarżonej decyzji organu w ten sposób, że treść decyzji wyznacza przedmiot oraz zakres rozpoznania i rozstrzygnięcia Sądu, zaś ocena legalności decyzji następuje na podstawie stanu rzeczy istniejącego w chwili jej wydania przez organ.

Organ rentowy w skarżonej decyzji odmówił ubezpieczonemu M. J., w związku ze złożonym przez niego wnioskiem z dnia 26 listopada 2012 r., zwrotu nienależnie opłaconych składek ze względu na brak nadpłaty na koncie. W postępowaniu sądowym ustalić zatem należało, czy faktycznie, jak twierdzi ubezpieczony, na dzień wydania skarżonej decyzji istniała nadpłata na jego koncie. Nie miała znaczenia kwestia, że biegły sądowy po zapoznaniu się z dokumentami źródłowymi odmiennie wskazał Fundusz, na którym istnieją zaległości ubezpieczonego z tytułu składek. Biegły jako właściwy Fundusz wskazał FUS, z kolei organ rentowy w skarżonej decyzji wskazała FUZ. Okoliczność ta jednakże nie miała wpływu na treść niniejszego rozstrzygnięcia, gdyż w ocenie Sądu bezspornym był fakt, że w dacie 4 marca 2013 r. na koncie ubezpieczonego nie istniała nadpłata.

Zgodnie z art. 24 ust. 6g ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1442 ze zm.; dalej „ustawa”), nienależnie opłacone składki ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat, licząc od dnia: otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 6b; opłacenia składek, w przypadku braku zawiadomienia, o którym mowa w ust. 6b.

Jak stanowi art. 46 ust. 1 ustawy, płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Z kolei art. 47 ust. 7 ustawy przewiduje zasadę, że brak możliwości zidentyfikowania wpłaty nie obciąża Zakładu.

Sąd orzekający celem wydania rozstrzygnięcia w sprawie skorzystał z pomocy organu pomocniczego wymiaru sprawiedliwości, jakim jest biegły sądowy, gdyż uznał, iż do poznania i wyjaśnienia spornej kwestii w sprawie wymagany jest określony zasób wiadomości specjalnych. W sprawie został dopuszczony dowód z opinii biegłego sądowego z dziedziny księgowości, który w dniu 31 marca 2014 r. sporządził opinię sądową. Opinia ta została następnie, w związku ze zgłaszanymi przez ubezpieczonego w toku postępowania zastrzeżeniami, uzupełniona opiniami z dnia: 19 maja 2014r., 14 lipca 2014 r. i 11 września 2014 r.

Opinia biegłych sądowych, tak jak każdy inny dowód, podlega ocenie sądu orzekającego co do jej zupełności i zgodności z wymaganiami formalnymi, jak i co do jej mocy przekonywującej. Jeżeli jeden z tych punktów widzenia nie nasunie Sądowi zastrzeżeń, to opinia biegłych sądowych może stanowić uzasadnioną podstawę do dokonania ustaleń faktycznych i rozstrzygnięcia sprawy (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 1974r. I CR 100/74 niepublikowany). Sąd jest powołany do kontrolowania logicznego biegu przesłanek opinii i do sprawdzenia jej wyników w oparciu o materiał dowodowy sprawy. Skoro jednak biegły wydaje opinię o takich dziedzinach życia, które wymagają wiadomości szczególnych, Sąd nie może postąpić z opinią biegłego w ten sposób, aby zastąpić pewne wnioski z tej opinii swoimi ustaleniami, opartymi nie na konkretnych faktach, lecz na rozumowaniu, które w oderwaniu od wiadomości fachowych może z łatwością przekształcić się w dowolność. Dlatego też opinia biegłych może być analizowana i oceniana jedynie w zakresie jej fachowości, rzetelności i poprawności wnioskowania, a nie z pozycji wartościowania poglądów. Odmienne ustalenia mogą być w tej mierze dokonywane tylko na podstawie opinii innych biegłych, jeżeli ich opinia jest bardziej przekonywująca (vide: wyrok Sądu Najwyższego z 13 października 1987r. II URN 228/87 PiZS 1988/7/62). Trzeba zaznaczyć, iż przyjęcie opinii biegłego może nastąpić tylko przy spełnieniu podstawowych warunków, takich jak jasność, wewnętrzna niesprzeczność oraz naukowe i logiczne uzasadnienie, ścisły związek z realiami danej sprawy, a także nie naruszanie reguł proceduralnych przy jej uzyskiwaniu.

Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że przedmiotowa opinia sądowa spełniała wszystkie powyższe kryteria i zasługiwała na przyjęcie jej za wiarygodny dowód ustalenia stanu konta ubezpieczonego na dzień wydawania zakwestionowanej przez niego decyzji. Opinia została sporządzona po przeprowadzeniu dokładnej, kompleksowej i rzetelnej analizy dokumentów źródłowych zgromadzonych w toku postępowania sądowego oraz przez organ rentowy. Opinia została wydana przez specjalistę z dziedziny rachunkowości budżetowej i finansów publicznych. Biegły przekonywująco uzasadnił swoje stanowisko, a logiczne wnioski zawarte w opinii głównej i opiniach uzupełniających oparte były na starannej ocenie materiału dowodowego. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia wniosków biegłego i dlatego przyjął jego opinię za podstawę rozstrzygnięcia.

Dodać należy, że kwestią wtórną w sprawie było to, czy tytuły wykonawcze, na które w toku postępowania powoływał się ubezpieczony, były aktualne i czy one odzwierciedlały rzeczywiste zadłużenia z okresów przez niego kwestionowanych. Tytuły wykonawcze nie stanowią same w sobie dowodów wpłat należności z nich wynikających. Stanowią one podstawę do ewentualnego wszczęcia postępowania egzekucyjnego celem ich przymusowej realizacji, lecz tylko od woli wierzyciela zależy, czy postępowanie takie zostanie zainicjowane. Dalej zaznaczyć należy, że kwestią odrębną jest również to, iż organ rentowy wystąpił do Urzędu Skarbowego w C. o zaniechanie ściągnięcia określonej kwoty z uwagi na upływ terminu przedawnienia. Czym innym jest bowiem ściągnięcie istniejącej zaległości, a czym innym zaniechanie ściągnięcia istniejącej zaległości. Sąd w toku postępowania zajmował się tylko tym, czy w świetle dowodów zgromadzonych w sprawie była podstawa do odmowy przez organ rentowy zwrotu nienależnie opłaconych składek, tj. czy była nadpłata na koncie ubezpieczonego czy też jej nie było. Sporządzona w sprawie opinia w sposób miarodajny wykazała, że owej nadpłaty nie wykazano na koncie płatnika, przy czym biegły sądowy zasadnie opierał się na rzeczywistych dowodach wpłat dokonanych przez ubezpieczonego.

W związku z powyższym Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie M. J..

SSO Ewa Milczarek